DRAH IA לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל בראתי יצר הרע ובראתי לו ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ **Monsey Edition**

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS OR SEND AN EMAIL TO SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

34 Mariner Way, Monsey, NY 10952

הדלקת נרות שבת - 5:31 זמן קריאת שמע / מ"א - 854 זמן קריאת שמע / הגר"א - 930 וסוף זמן תפילה/הגר"א - 10:23 זמו לתפילת מנחה גדולה – 12:40 שקיעת החמה שבת קודש – 5:32 מוצש"ק צאת הכוכבים – 6:22 צאה"כ / לרבינו תם – 6:44

בעבודתו. זהו לצורר עצמו. ובכל דבר שיעשה יחשוב שעושה נחת רוח בזה

יעשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ... (בה-ח)

רש"י: ועשו לי מקדש. ועשו לשמי בית קדושה. רש"י מלמדינו כאז את היסוד ${\cal P}$ זעיקרי בעבודת ה'. והוא שאין העבודה נקראת על שמו של האדם אלא אם כן כוונתו כה להשי"ת. דהנה לשון הכתוב הוא לכאורה מפורש מאליו, וכל ההוגה בתיבותיו מבין שאלו שקיימו את הציווי בשעתו עשו כל פעולותיהם לשם השי״ת. ולולא רצונם הקים בית של קדושה להשי"ת לא היו כלל עוסקים בדבר. ובכל זאת ראה רש"י לנכוז לפרש את המכווז של התיבות **'ועשו לי'** שהכוונה הוא **'לשמי'**. כי אמת הדבר שלולא ציווי השי"ת להקים עבורו משכז לא היו עוסקים כלל במלאכת הקמתו. אולם ם אחר הציווי אין עצם המלאכה מעידה שתכלית רצונו של הבונה הוא לעורר נחת יוח לשמו יתברר. ושמא כוונתו הוא לטובתו ולהנאתו. כי אחר שיוקם המשכז וישרה קב"ה את שכינתו בתחתונים יזכו התחתונים להנות מזיו השכינה. ויזכו על ידה התעלות במדרגות רמות ולתענוג עילאי בעבודת ה'. ע"כ זקוקים אנו לפרש"י המפרש שעל הבונים הוטל לסלק כל פניה ונגיעה כשעסקו בעבודת הקודש, וכל כוונתם היתה צריכה להיות רק לשם ה' להמשיר מלכותו בתחתונים ולעורר לפניו נחת רוח.

והנה הנקודה הנצחית שבמקרא שלפנינו היא ה**'לי לשמי'**, היינו שבכל מה שאנו ושים להשי"ת תהיה רק מתוך כוונה לעשות נחת רוח לפניו. ולא כדי שיזכה גם יעושה לאיזה טובת הנאה, גם לא הנאה רוחנית, כאמור. כדברים האלו מצאנו **בספר** צוואת הריב"ש' (הנהגות ישרות אות יא) וז"ל: 'ובכל דבר שיעשה. יחשוב בזה שהוא ושה נחת רוח לבוראו ית' ולא לצורר עצמו אפילו מעט אפי' אם עשה שיהיה תענוג

ליטודים נואוג חרב אברותו דניאל אברותו אברותו אברותו ועשו ארון עצי שמים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה

כל עשיית כלי משכז כתיב "ועשית" בלשון יחיד, אבל בעשיית הארון כתיב 'ד. ב) וז״ל: ״ועשו ארוז. מפני מה בכל הכלים האלה כתיב ועשית ובארוז כתיב ועשו יהודה ב"ר שלום א"ל הקב"ה יבאו הכל ויעסקו בארוז כדי שיזכו כולם שמעוז בז יוחאי ג' כתרים הם. כתר מלכות וכתר כהונה וכתר תורה. כתר ולכות זה השלחו דכתיב בו זר זהב סביב, כתר כהונה, זה המזבח דכתיב בו זר זהב סביב. וכתר תורה זה הארוז דכתיב בו זר זהב. למה נכתבים זר ונקראים זר אלא לומר ר אם אדם זוכה נעשים לו זר ואם לאו זר. ומפני מה בכולו כתיב ועשית לו ובארוז כתיב ועשו עליו ללמדר שכתר תורה מעולה יותר מכולז זכה אדם לתורה כאלו זכה הטעם שכתיב בהארן "ועשו" היינו משום שכל אחד ואחד יכול ללכה תורה. ויש חלק לכל אחד ואחד בכלל התורה הקדושה.

ויש להוסיף ע"ז עוד. שאפילו נשים גם כן תזכו לחלקם לעולם הבא אך ורק בזכות תורה. דהנה איתא בברכות (יז, א): "אמר ליה רב לרבי חייא: נשים במאי זכייון?

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen, The Jewish Kitchen (96)

Wine Affected by a Non-Observant Jew. We find in certain areas of *halacha* (1) that one who desecrates *Shabbos* publicly has the *chumros* of a gentile. The **Chazon Ish** (2) describes this as a Rabbinic penalty. [Of course he is not deemed a gentile to cause leniencies and if he marries a Jewish woman in front of kosher witnesses it is a valid kiddushin.] What is the halacha if a non-observant Jew touches or pours uncooked wine? At first glance it would seem to be permitted. The reasons for prohibiting wine touched by a gentile is to keep Jews away from gentiles in order that we do not come to intermarry by taking their daughters. This does not apply to a non-frum Jew whose frum daughter we are permitted to marry. Another reason is that a gentile might have shaken the wine as a form of idol-worship. Most non-observant Jews do not pour wine for idols and this reason also does not seem to apply. Nevertheless, the **Beis Yosef** (3) brings from the **Teshuvos HaRashba** (4) that a Jew who desecrates *Shabbos* in front of to know the circumstances and rule on a case-by-case basis.

מאת הגאון מו"ר חרב ברוך הירשפלד שליט"א, ראש כולל שוידי מייר ten Jews, or in a way that he knows that it will become public knowledge, will prohibit the uncooked wine. The reason (5) is that once the sages gave him the dinim of a gentile, it is a general decree even when the reasons do not apply.

> **An Exception.** The **Mishna Berura** (6) rules that if a person desecrates Shabbos, but would be embarrassed to do so in front of a Talmid Chacham, he is not considered a mumar and will not prohibit the wine that he touches or pours.

> Extent of the Issur. The Chazon Ish writes (7) that non-observant Jews who are not known to worship idols will only prohibit the wine to drink, but other benefits are permitted Nowadays. Non-observant Jews who desecrate Shabbos because they were never exposed to basic Jewish beliefs, like a *Tinok Shenishba*, are not deemed to be akin to gentiles, and will not cause uncooked wine to become prohibited. Ray Elvashiv zt'l, however, ruled that such Jews in Israel, where they have close exposure to Yiddishkeit, will assur wine. Outside Israel, a Rav has

בין הריחיים - חבלין מדף היומי - בבא קמא קה.

and returns only one of them tر ברובה 1 *Rava* asks a *shaila*: if one stole 2 bundles that are worth יגול שתי אגודות בפרובה 1 the גיזל, do we say that now there does not remain in his possession a stolen object worth a peruta and there is no דין השבה on it, or do we say he has not completed his היב השבה because it wasn't completely returned? Rava answers, "נאילה אין כאן השבה אין כאן השבה אין כאן השבה.". This means there isn't any גיילה left by him (which would now allow him to bring his קרבן אשם), but he also hasn't completed his גיילה. The דין השבה writes. "אסור לגזול כל שהוא מן התורה, even though the שיעור to be ערבה is a פרוטה, if one stole less than a פרוטה he is פרוטה he is פרוטה. iust no משנ**ה למלד but** doesn't give a reason. The אסור בכל שהוא six מיבה that הל. גניבה פ"א. ב' also savs ו"די השבה but doesn't give a reason. The משנ**ה למלד** explains (both halachos) that one is מגיד משנה adds that if we are certain that the item. רצי שיעור אסור מו התורה adds that if we are certain that the item is so inconsequential that most people are not אסור משום מהפיד about it. it would be totally מותר. But the אסור משום מדת חסידות. savs it's ירושלמי

The אניד explains based on the *Gemara* (ג') explains based on the *Gemara* (מבור ביל) אינד that in order to be מצוה הל that, even though one is *oiver* the בני אברהם, יצחק, ויעקב because as דין השבה because as לחצי שיעור we are "מדיבים" we are בני אברהם, יצחק, ויעקב because as דין השבה Even a עני שבישראל if something was stolen from him, he will be בירטה and not be concerned with its return. The מנחת add not be concerned with its return. The בר מחילה was a מרוטה, then if the reason there is no בין השבה on less than a מרוטה is because of מרוטה, then if the reason there is no מילה that is not a מרולה or even if he is a אדול but is not aware of the theft (so he can't be מוחל), it would seem that there should be a חינב השבה. vet we don't find this מנח"ח anwhere? The מנח"ח greferences the מנח"ח anwhere? The מנח"ח greferences the מנח"ח anwhere? The חילוכה מנח"ח greferences the מינח"ח anwhere? The חילוכה מנח"ח anwhere? The חילוכה מנח"ח anwhere? The מנח"ח anwhere?

The אות ו' **מנחת חינוד** savs "מצוה רנח אות ו' **מנחת חינוד** and the מגל found out about it and he later stole another מצל e would be פטור on the השבה of these 2 halves, because there was a פרוטה, in between and he was מוחל on the מוחל on the מוחל on the מוחל halves are not מצטרף. But if one stole a חצי פרוטה and before the גול knew about it, he stole another half peruta, the 2 halves would be a whole פרוטה and there would be a גניבה that גרי"ש באסור. In מכות. אות תל"א שיעורי הגר"ש באסור. he brings from the פרוטה. he brings from the מיניבה that אסור אות הש"ש אסור. the אצבו המעשה therefore there is no difference if one was פרוטה 1 גונב or 100 dollars, he will only be *oiver* one לאז on that action. That is why the or any amount above it. However, the ers no difference between a שוה פרוטה ולמעלה עובר: is: 'בעוו הרמב"ם or any amount above it. However, the is because of the outcome (משום התוצאה) which is the loss you caused the איסור גיילה consequently you are *oiver* the לאו for every, נרוטה that you steal, that's why in איסור uses the מרוטה עובר" do each ברוטה עובר", to say there is a separate איסור for each הל' גוילה שוה פרוטה עובר".

"ד קיטייא (4) זיקעט (5) כמבואר ברמב"ם,

R' Betzalel Rudinsky shlita (Mishkan Betzalel) would say:

"ועשית מגרת זהב טהור" - **Rashi** notes that Moshe had a hard time making the *Menorah*. Why was the *Menorah* specifically the utensil he had a hard time with? The *Menorah* symbolizes *Torah* wisdom. *Hashem* wanted Moshe (and Bnei Yisroel) to know that when one is committed to learning Torah, Hashem will make it possible for him to achieve. even if natural means seem impossible. Hence, even if Moshe could not "figure it out" *Hashem* would bring it to him."

A Wise Man would say: "Take care of your body. It's the only place you have to live."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

** Let's STRENGTHEN our elrecty sign for כבוד השכינה & בתפילה DEVOTION 855,400,5164 / Text 800,917,8309 / kyodshomavim.org

Mazel Toy to the Kurz & Goldman Familiesupontheupcoming chasuna of their children Liba and Dovi†". May the young couple be zoche to build a Bayis Ne'eman לשם ולחפארת B'Yisroel לשם ולחפארת

שבת קודש פרשת תרומה - ח' אדר א' תשפ"ד Shabbos Parshas Terumah - February 17, 2024

מאת חגח"צ רבי גמליאל חכחן רבינוביץ שליט"א, ר"י שער חשיים

להשכינה. ולא יחשוב במחשבתו אפילו מעט לצורר הנאתו. כי הבל וריק. ולמה יעשה להנאתו. וגם אם עושה כמה דברים והכנות כדי שיוכל לעבוד בדביקות. ויהיה לו תענוג בעבודה זו, גם זה עובד לצורר עצמו. רק עיקר שתהיה כל עבודתו לצורר השכינה. אפילו מעט לא יהיה לצורר עצמו'. עכ"ל.

זהו כוונת התנא אנטיגנוס איש סוכו באמרו (אבות א. ג): 'אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס. אלא הוו כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס'. אנטיגנוס לא דיבר דוקא על שכר גשמי. שהרי בכלל דבריו גם חיי עולם הבא. שאינו כי אם קרבת הנשמה ליוצרה. צדיקים יושבים ונהנים מזיו השכינה. ואעפ״כ אינו מז הראוי שיעבוד האדם לבוראו לשם מטרה נעלית זו.

וז"ל **הרמב"ם** (הל' תשובה י-ד): 'אמרו חכמים הראשונים. שמא תאמר הריני לומד תורה בשביל שאהיה עשיר. בשביל שאקרא רבי. בשביל שאקבל שכר בעולם הבא. ת"ל (דברים יא. יג) לאהבה את השם. כל מה שאתם עושים לא תעשו אלא מאהבה, ועוד אמרו חכמים (עו"ז יט.) במצוותיו חפץ מאד (תהלים קיב. א). ולא בשכר מצותיו. וכז היו גדולי החכמים מצווים לנבוני תלמידיהם ומשכיליהם ביחור. אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב וכו' (אבות א. ג). אלא מפני שהוא הרב ראוי לשמשו. כלומר עבדו מאהבה'. עכ"ל. עניז זה הוא היסוד העיקרי בעבודת ה'. על האדם לדעת שכל עוד שלא זכה לזכר מחשבתו וכוונתו ולייחד כל פעולותיו להשי״ת לא זכה לעבוד את השי״ת. ועדייז לא זכה בקיום שום מצוה באמת...

על פי האמור מובן שפיר כוונת הכתוב בסיימו **'ושכנתי בתוכו'**, שכיוון הכתוב לומר שרק אם תהיה הכוונה בבניית המשכז לשמו יתברר מבלי שום פניה ונגיעה אז יהיה הבית רצוי להשי״ת ורק אז ישרה בו שכינתו.

באקרויי בנייהו לבי כנישתא, ובאתנויי גברייהו בי רבנז, ונטריז לגברייהו עד דאתו מבי רבנו". ע"כ. והקשו כל המפרשים, מהו קושית הגמ' נשים במאי זכיין – הרי יש להם כמה וכמה מצות, הרי הם חייבין בכל מצות עשה שאיז הזמז גרמא. וגם על כל לא תעשין שבתורה, וא"כ יכול לזכות לעולם הבא בשכר קיום מצות אלו?

וביארו כל המפרשים. דבלי הזכות של תורה אי אפשר לזכות לעולם הבא. ועל זה הקשה הגמ'. דכיוז דאיז הנשים לומדות תורה. ואיז להם הזכות של תורה. אם כז במה יזכו לעולם הבא. ועל זה תירץ הגמ'. בזה שגם הנשים יזכו לעולם הבא בזכות התורה. והיינו על ידי זה שיש להם זכות בתורתו של בעליהם ובניהם, ובלי זכות של תורה לא יזכו לעולם הבא. שהעולם נברא לתכלית זה של תורה. וגם הנשים צריר הר זכות לזכה לעולם הבא.

ויש להוסיף עוד נקודה, שנשים בשעת הדלקת נר שבת. מתפללים עבור בניהם שיזכו להיות תלמידי חכמים כלשוז התפילה "וזכני לגדל בנים ובני בנים חכמים וגו"". וצ"ב מדוע זהו הזמז להתפלל? ונראה לומר. דכשאחד מקבל שבת. הרי הוא מעיד שהקב"ה ברא את העולם. ועיקר תכלית של בריאת העולם הוא עבור התורה הקדושה. וע"כ מטעם זה דוקא בשעה שהם מכירים ומאמינים באמונה שלימה בבריאת העולם. הוא השעה שהוא העת רצוז להתפלל לזכות לבנים תלמידי חכמים. שזהו התכלית בכל העולם כולו. וע"כ הוא עת רצוז לתפילה זה!

ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו ... (בה-מ)

The design of the structure of the *Mishkan*, with all its myriad details and fine points, was a Divine design. This applies not only to the general plan, but also to its vessels, including the finest details regarding the construction materials, and all the various parts that connect the boards to the curtains, as well as all the details of the various vessels. Knowing how to bring all the materials together to consummate the Divine plan took a human with a deeper understanding of *Torah* insight.

At the turn of the 20th century, members of the old *Yishuv* of Jerusalem embarked on an ambitious initiative to build a new Jewish hospital, the first one to be constructed outside the Old City. Concerns over hygiene and public health plagued the daily lives of the residents in the Yishuv. Grinding poverty, malnutrition, squalid living conditions and a dearth of adequate health care facilities, facilitated the spread of disease. A plot of land was purchased on the outskirts of the small Sha'are Tzedek neighborhood and the hospital built on it would eventually assume the name of the neighborhood.

One of the residents of *Meah Shearim*, Reb Yaakov Mann, was well known in Jerusalem as an architect and builder of homes. Reb Yaakov had arrived in *Eretz Yisroel* around his *Bar Mitzyah* age, but he had already earned a reputation as a genius and a *Torah* scholar. He captivated the resident *Talmidei Chachamim* of Jerusalem even at so young an age and he was accepted as a talmid of the **Kutna Rov** zt"l. His brilliant mind understood architecture, planning, materials and contracting and he had a hand in the construction of almost all the neighborhoods in Jerusalem which were built after the Jewish settlement began leaving the city-within-the-walls, gaining new expertise with each additional project.

While working on the construction plans of Sha'arei Tzedek Hospital, built for the eminent Dr. Moshe Wallach, Reb Yaakov maintained a fluid correspondence with the hospital administration in Germany. The officials there marveled at his excellent blueprints and comprehensive knowledge in building. One of the members of the administration wrote to him, asking where he had studied the advanced architecture and engineering necessary for his profession. In all due respect, Reb Yaakov felt obliged to answer but his reply was curt and pointed: "My school of higher education was Masechet Eruvin with the commentaries of Rashi and Tosfos."

When the actual construction was completed, Reb Yaakov affixed the mezuzos upon all the doorposts but contrary to custom, nailed them vertically instead of diagonally. When the pious Dr. Wallach noticed this aberration, he brought him to task. Reb Yaakov replied, "To the best of my knowledge, the entire building lies on a slant due to the topography here. I did my best to put the *mezuzos* straight so that they would lie on the true diagonal - and you wish to improve on this?'

Dr. Wallach was not satisfied with this reply for he complained to the Chief Rabbi, R' Yosef Chaim Sonnenfeld zt'l. Upon hearing that Reb Yaakov was in charge of the construction and that he had placed the mezuzos in an unusual position, the latter dismissed his concerns and replied, "When Reb Yaakov does something, he knows what he is doing."

Upon completion, Sha'are Tzedek was the most beautiful building in Jerusalem, and its spacious wards and grounds made it the largest state-of-the-art facility in the city. The ceremonial opening took place on January 27, 1902, the birthday of Germany's Kaiser Wilhelm II. Dr. Wallach was appointed the general director and chief physician of the hospital. His dream to have the most modern medical facility in the country, with high hygienic standards, a quarantine ward for infectious diseases, vaccinations, and even a dairy to provide fresh milk for the patients, was finally coming true.

According to the original building plans, the construction should have taken four years to complete but for a number of reasons, it dragged out for over six years. As the contractor in charge of the building project, Reb Yaakov Mann was compensated for five years of work, however, he returned the salary of the fifth year for fear that his laxity had perhaps caused the delay. Since returning the money in a lump sum was too difficult, he repaid it in monthly installments.

הבית הזה אשר אתה בנה ... (מלכים א' ו-יב)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY TOTOST HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN TOTOST

HaMelech: "With regard to this House that you are building." But the Bais Hamikdash had already been fully built by that time, so why did *Hashem* refer to the holy temple as "you are building" rather than having already been built?

R' Tzvi Hirsch Ferber zt"l (Kerem HaTzvi) explains that while we often associate holiness with spirituality and mundane with physicality, in reality both can be physical and spiritual. A mundane matter may actually have glimmers of spirituality and matters of holiness can be presented in a physical manner. He explains that the purpose of a building such as the Bais HaMikdash was for it to be a magnificent spiritual structure in the holiest place on this earth - thereby

The Navi quotes the words of Hashem to Shlomo enabling the holy Divine spirit to spread to all. In essence it was the perfect fusion of the physical and spiritual, for the crafting of such a building is indeed endless and continues long after the physical structure is already built. As such, the specificity of Hashem's words was meant to teach Shlomo HaMelech that even though the Bais HaMikdash was fully constructed of physical bricks and stones, it was nevertheless still under construction from a spiritual perspective.

> This obviously serves as a lesson for every Jew. Even when we think we may have conquered our personal struggles, it is important to remember that just like the Bais HaMikdash. working on ourselves and bettering our character is a lifelong "construction project," and working on it never ceases.

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

The *posuk* tells us that there were a total of ten pieces of material comprising the bottom-most section of the *yerios*, the curtains, that were hanging in the *Mishkan*. Five were sewn together and they were then connected with loops and hooks. five- to-five, a total of ten altogether. The question is: why couldn't all ten be sewn together? What is the significance of each unit of five being basically separate and then attached via the hooks?

Perhaps we can answer this question as follows: as we know, the *Mishkan* is a metaphor for a human being. *Chazal* tell us: בלבבי משכן אבנה. And perhaps, it is metaphorical in general, for Am Yisroel as well. Klal Yisroel includes many different stripes and types of Yidden - Jews of all walks of life - each with different strengths and weaknesses. The avoda is to unite all factions in the service of *Hashem*. We must all use our strengths together, to serve *Hakadosh Boruch Hu*. Thus, in the Mishkan as well, there were different segments of the curtains, and they were all connected with these hooks. The **Seforno** "כי עם היות מדריגות בלתי שוות ... מסודרות בסדר אחד לעשות רצון קונם: "sums this up in one concise sentence

Further in the parsha the posuk says "ונתת את הפרכת תחת הקרטים". The curtain of the Kodesh Hakadoshim were directly underneath these קרסים - the golden hooks The **Chasam Sofer** zt''l explains the significance: it symbolizes that if there is achdus, a unification with these hooks, we can all reach the madreigah of the "קודש הקדשים" - the Holiest of Holies.

Additionally, the **Baal HaTurim** writes that each unit of five corresponds to each set of *luchos*, five on one side and five on the other side. Perhaps a machshava pertaining to this can be as follows: These verios served as the roof of the Mishkan. To bring the Shechina into our dwelling places and subsequently into our homes, we must build these edifices al pi HaTorah equating both בין אדם למקום and בין אדם לחבירו. Yehi Ratzon, that we should all be zoche to accomplish this lofty ideal

משל למה הדבר דומה ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו ... (כה-ב)

משל: Mr. Tauber was a wealthy businessman. He worked hard for his money and was very meticulous about giving charity. Due to his wealthy status, he developed a connection with many leading torah personalities. One day in a private audience with HaGaon R' Aaron Leib Steinman zt", he posed a question that had been on his mind for a long time.

"The *Rav* knows that the situation today is very different than it used to be. Today I receive so many requests for kollelim. What could be the cause of the phenomena that today there so many more *kollelim* than there used to be?"

Known for his sharp and keen comprehension, R' Steinman guipped: "I'd like to ask you a question," "Sure," responded Mr. Tauber.

R' Steinman looked him in the eye and said: "Why are there giver or do we want *Hashem* to turn the wheel?

so many wealthy Jews nowadays? It never used to be like that. The answer is that there are so many wealthy Jews because there are so many *kollelim* that need to be supported. If there were less *kollelim*, there'd be less wealthy Jews."

Mr. Tauber got the hint!

נמשל: Our parsha marks a turning point in the relationship between Hashem and Am Yisroel. Until now the Jewish people had been recipients, virtually everything they had experienced had been G-d-given. He redeemed them from Egypt and liberated them from slavery. He led them through the wilderness and created a path for them through the sea. He gave them food and drink. Now, however, with the Mishkan, Hashem gave them a chance to be "givers." He taught them the tremendous merit of being a "giver." We too have the choice to make that decision. Do we want to be a

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ... (כה-ח)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R'GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

Hashem gives us His instructions how to build a home in which He can dwell here among His beloved people. Today we no longer have a *Mishkan* or a *Bais HaMikdash*. But we do have our miniature *Batei Mikdash*, the Jewish homes we build. In order to bring Shechina into one's miniature Bais HaMikdash there are many, many sacrifices that must be brought. In the Mishkan there wasn't one mizbeach, there were two! One was big and one was small, because sometimes we must make big sacrifices and sometimes smaller ones, but it is crucial in order to truly bring the Shechina into the home.

At the funeral of the *Rebbitzen* of **R' Shlomo Zalman Auerbach** zt"l, he got up to eulogize his wife and said the most astounding words. "Usually at the levaya of a spouse, one asks mechila from the niftar. I have NOTHING to ask you mechila for, and you have NOTHING to ask me mechila for! We lived together for 60 years according to the Shulchan Aruch!"

A Talmid came over to him after the levaya and asked, "Rebbi, did you never disagree on anything? In 60 years, you never had an argument?" R' Shlomo Zalman answered, "Did we ever disagree? Yes, we did! But we never had an argument! We were different people with very different opinions, but we were always mechabed each other and we never argued!"

It is said that when R' Shlomo Zalman went into the *yichud* room with his new *kallah*, he told her, "When two people get married, there are often differences of opinions and disagreements between a husband and wife. I want to tell you now, that if we ever have a disagreement - you are right!" R' Shlomo Zalman understood that he was going to build a Mishkan for Hashem and certain things are just inappropriate in a Mishkan. His goal from the first moment until the very end was to bring the Shechina into his home. And that is exactly what he did. He created a place for Hashem to reside and truly fulfilled the mitzyas asei of "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". He modeled for all of Klal Yisroel the true meaning of building a Mishkan for Hashem.